

Prośba/Zachęta

Rozumiem Cię, jako ucznia, że trudno zabrać się do pracy, gdy nikt nie pilnuje, nadzoruje ... itd.

Proponuję Ci, jeszcze, dokonać pożądanых zmian w sposobie myślenia o sobie i podejmowanych działaniach – postępowaniu – może będzie łatwiej:

***Zmieniam się na lepsze – JAKO CZŁOWIEK
Rozpoznaję potrzeby swoje i innych ludzi
Wyznaczam – kim chcę być - własną misję (tutaj i teraz) i cele w życiu
W swoim postępowaniu jestem twórczy i odpowiedzialny
Kieruję się Zaufaniem wobec innych osób
Dyscyplinuję się wewnątrznie i chcę osiągnąć cel (DOBRY)
Wytrwałości w stawianiu małych kroków w wyznaczonym kierunku
Wymagam od SIEBIE - Myślenia
Przyjmuję współpracę, otwieram się na - przyjmowanie i dawanie
Słucham ze zrozumieniem i rozumiem
Kieruję się MIŁOŚCIĄ (a nie nienawiścią) do innych i siebie
Teraz wytrzymam ze sobą, a inni ze mną***

Udowodnij, przede wszystkim sobie, że potrafisz wykonać „jakąś” pracę – bez nadzoru.

W ten sposób wygrasz z pokusą i powiesz sobie, że można – bo można; jeżeli tylko się chce.

Wykonanie zaproponowanych prac – jak obliczałem - zajmie ok. 10. min; gorliwszym dwa razy tyle. Tyle wolnego, a tu tylko jedna godzina lekcyjna.

Prace możesz wykonać w różnych technikach.

Zawsze możesz, zapytać, napisać emaila mirekc-wirus@o2.pl – zawsze ;) odpowiadam.

Zapraszam na stronę (MOJĄ) www.retsat1.net/wzoremJezus - znajdziesz na niej wiele pomocnych materiałów na ponad 200. stronach www.

Możesz napisać też na Messengerze.

Dziękuję Ci za wykonanie prac :)

Twój przewodnik - w trudnej sytuacji dla Ciebie jak i dla mnie

MirekC

OCENA TWOJEJ PRACY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania - otrzymasz ocenę:
 - w poniedziałek/wtorek otrzymasz ocenę +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia.

POWODZENIA

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(01-05 II 2021)

NR.kat.w.PODR-28i29
DATA.realizacji-05.02.2021

28. Prawo Królestwa Bożego

„Błogosławieni ubodzy w duchu ... „Ubogi w duchu” to człowiek dobry i pobożny, którego cechuje wewnętrzna dojrzałość. Priorytetami w życiu „ubogiego” są wartości duchowe.

„Błogosławieni, którzy się smucą ... „Wezwanie to z jednej strony dotyczy tych, którzy smucą się tutaj, na ziemi, z ważnych powodów: choroby, cierpienia, niepowodzeń, zranień. Dostąpią oni pocieszenia w niebie. Z drugiej strony powodem smutku człowieka jest grzech. Szczęśliwi są więc ci, którzy smucą się z powodu swoich grzechów. Jest to pierwszy krok do świętości.

„Błogosławieni cisi...” Cechami charakterystycznymi człowieka cichego są: skromność, pokora, uchylenie się od pokłasku i chwały. „Oni na własność posiadają ziemię” to znaczy, że spełnią się ich marzenia, dostąpią szczytu szczęścia - błogosławieństwa Bożego.

„Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości ... „Kim są ci, „którzy łakną i pragną”? To ci, którzy są spragnieni świętości i czynią wszystko, by tę świętość osiągnąć. Głód i pragnienie symbolizują nasze potrzeby religijno-moralne. Ci, którzy dążą do świętości, zostaną obdarzeni w życiu doczesnym takimi środkami, by tę świętość osiągnąć.

„Błogosławieni miłosierni ... „Szczęśliwi będą ci, którzy potrafią w każdej sytuacji przebaczać bliźniemu, okazywać miłosierdzie. Musimy pamiętać, że to my jesteśmy dłużnikami Boga. Za okazane nam Boże miłosierdzie mamy też innych obdarowywać miłosierdziem.

„Błogosławieni czystego serca ... „Człowiek czystego serca to ten, który ma czyste sumienie, zachowuje Boże przykazania w myślach, słowach i czynach, jest wewnętrznie czysty.

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój ... „Ludzie, którzy czynią pokój, to ci, którzy współpracują z Bogiem. Starają się panować nad swoimi wadami i złymi skłonnościami, by osiągnąć pokój w sobie. Dzielą się tym pokojem z innymi.

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości ... „

„Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają ... „

Bóg nazywa szczęśliwymi tych, którzy doświadczają różnego rodzaju prześladowań z powodu wyznawanej wiary i dążenia do świętości. Wszyscy ci, którzy w codzienności mimo różnorodnych nieprzyjemnych doświadczeń postępują według przykazań i żyją Bożym słowem, otrzymają wielką nagrodę w niebie.

* Na podstawie: Ks. M. Wolniewicz, W kręgu Nowego Przymierza, Poznań 1985, s. 69-111.

zadanie. Dlaczego możemy powiedzieć, że Błogosławieństwa to program chrześcijańskiego życia?

29. Jezus Syn Boży

Pośrednik między Bogiem a ludźmi

Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus (...), Tym 2,5

Tajemnica Osoby Jezusa odsłania się w Jego imieniu

Imię „Jezus”, w języku hebrajskim jeshuah, znaczy „Bóg zbawia”.

Jezus jest Zbawicielem, Synem Bożym, który dla zbawienia człowieka stał się Człowiekiem, by głosić dobrą nowinę o zbawieniu, umrzeć na krzyżu zmartwychwstać. „(...) nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz-4, 12).

Znaki i cuda dokonane Bożą mocą Całe ziemskie życie Jezusa to jedno wielkie dzieło zbawienia i objawienie Ojca. Pierwszym zbawczym czynem było przyjęcie ludzkiej natury. Jako mały chłopiec spędzał czas z Maryją i Józefem w Nazarecie. Uświęcił w ten sposób życie rodzinne, ludzką pracę, ubóstwo.

Wszystkie cuda Chrystusa były znakiem Jego mocy i realności nowego świata. Bardzo szybko wieści o dokonaniach Jezusa rozchodziły się po okolicy. Ludzie byli zdumieni i mówili: „Cóż to za słowo, że z władzą i mocą rozkazuje nawet duchom nieczystym i wychodzą” (Łk 4,36).

Bóstwo objawione w Męce i Zmartwychwstaniu

Szczytowym czynem zbawczym Chrystusa była Jego męka i śmierć na krzyżu. „Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” (Łk 23, 44-46).

Na przekór żelaznemu prawu śmierci i ku zdumieniu przeciwników Jezus zmartwychwstał. „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał” (Łk 24, 5-6) - powiedział Pan do kobiet, które przyszły o świcie namaścić Jego ciało. Zmartwychwstanie Chrystusa było objawieniem zwycięstwa, jakie odniósł On na krzyżu. „Całe życie Jezusa jest misterium Odkupienia” (KKK 517), które dokonało się poprzez mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Chrystus stał się „Pierworodnym spośród umarłych” (Kol 1, 18), gwarantem i źródłem zmartwychwstania wszystkich, którzy otwierają się na Niego. Zmartwychwstanie Jezusa jest owocem Boskiego pochodzenia Jezusa, owocem Bożej miłości (KKK 653). Zmartwychwstanie jest więc fundamentem naszej wiary, urzeczywistnieniem słów Jezusa i wypełnieniem Bożego Objawienia (CT 9).

Zadanie. Kim dla ciebie jest Jezus, Syn Boży?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

01

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA (08-12 II 2021)

NR.kat.w.PODR-30i31
DATA.realizacji-12.02.2021

30. Wiara bez uczynków jest martwa

Czym jest wiara?

Pewien człowiek wędrował do miasta. Zatrzymał się na rozdrożu, aby przyjrzeć się drogowskazom. Miasta, do którego zdążał, na horyzoncie nie widział, ale drogowskaz wskazywał, którądy należy iść, by dojść do celu.

Nie widział miasta, ale wierzył drogowskazowi.

Wiara to uznanie czegoś zaprawdę

Z wiarą nieodłącznie związany jest rozum, on informuje nas o tym, w co mamy wierzyć. Rozum nie widzi Boga, ale odczytuje drogowskazy mówiące o Jego obecności.

Te drogowskazy pochodzą od Boga.

Wiara jest łaską, darem od Boga: „Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał” (J 6, 44).

Wiara zobowiązuje

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby Ojciec dał wam wszystko, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. J 15, 16

Strzec i umacniać

Wiara, którą otrzymaliśmy od Boga, jest wielkim skarbem. Musimy zastosować wszelkie możliwe sposoby, aby ją rozwijać i umacniać. Powinniśmy także bronić wiary przed wszystkim, co może wyrządzić jej szkodę, przykładowo przed lekturami, filmami lub programami telewizyjnymi przeciwnymi wierze.

Jeżeli będziemy strzegli wiary i zastanawiali się nad nią w codziennym życiu, będziemy potrafili przekazywać ją innym.

Czy wiara może umrzeć? Jk 2, 14-11.26

Do jakich czynów jesteśmy wezwani?

Dziś Chrystus oczekuje od nas, byśmy nieśli radość innym, byśmy dzielili się naszą winą z tymi, którzy są i żyją obok nas. W dzisiejszym świecie nie jest łatwo wierzyć. Wymaga to pewnego wysiłku, a niekiedy odwagi, by przyznawać się do Jezusa.

Dlatego obdarzajmy się na co dzień uśmiechem, życzliwym spojrzeniem, prymizmem. Żyjmy wiarą, żyjmy Dekalogiem, żyjmy Błogosławieństwami. Czyniąc choćby najmniejsze dobro napotkanemu człowiekowi, świadczymy o Bożej miłości.

Być może wielu waszych kolegów, przyjaciół, widząc, że wasze postępowanie jest zgodne z wyznawaną wiarą, wyruszy w drogę ku Chrystusowi.

Zadanie. Co czynisz, aby umocnić swoją wiarę?

31. Bogarodzica - Matka Kościoła

„Nam wszystkim potrzebna jest matka” - kard. Stefan Wyszyński
Jej imię jest nieustannie powtarzane na całej kuli ziemskiej. Tysiące ludzi oddaje Jej cześć w sanktuariach na kilku kontynentach. Z jej imieniem na ustach odchodzili z tego świata wielcy bohaterowie, powstańcy, ludzie cierpiący. O Niej mówią uczeni, Jej poświęcają swe dzieła wielcy pisarze, kompozytorzy, malarze. Do Niej zwrócił się Adam Mickiewicz w pierwszych słowach swej epopei narodowej Pan Tadeusz. „Panno święta, co Jasnej bronisz Częstochowy i w Ostrej świecisz Bramie! Ty, co gród zamkowy Nowogródzki ochraniasz z jego wiernym ludem!”

Pan Jezus dał nam Matkę

A obok krzyża jesusowego stały: Matka jego i siostra Matki jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. ... J, 19,25-27

Kult Maryi jako Matki Jezusa, Syna Bożego, istniał od samego początku chrześcijaństwa. Pisali o Niej pierwsi autorzy chrześcijańscy w swoich pismach. Po raz pierwszy termin Boża Rodzicielka wprowadził w 328 roku biskup Cyryl Aleksandryjski.

Na soborze w Efezie w 431 roku uroczystie ogłoszono dogmat o Bożym macierzyństwie Maryi. Nadano Jej tytuł Theotokos - Matka Boża.

Chrześcijanie czczą Maryję także jako swoją Metkę, ponieważ tak „Jak Bóg powierzył Jezusa Matce Bożej, tak Kościół obecnie powierza Jej opiece” wszystkich wierzących.

Wyrazem hołdu składanego Maryi przez wspólnotę Kościoła są modlitwy, pieśni, litanie, nabożeństwa. +- Ks. J. Twardowski, Wszędzie pełno Ciebie, Poznań 2011, s. 16.

Bogurodzica - perła kultury polskiej

To najstarszy zachowany utwór poetycki w języku polskim, arcydzieło piśmiennictwa średniowiecznego. Jest to najcenniejszy zabytek zarówno z punktu widzenia nauki o języku, jak i naszej kultury duchowej. Najstarszy znany przekaz Bogurodzicy pochodzi z początku XV wieku.

W pieśni tej zwracamy się do Maryi jako Bożej Rodzicielki. Za Jej wstawiennictwem prosimy Chrystusa o wysłuchanie modlitwy oraz o dar dobrego życia o zbawienie.

26 sierpnia 1956 roku, na Jasnej Górze nastąpiło odnowienie tego przyrzeczenia. Tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego napisał przebywający wówczas w więzieniu kard. Stefan Wyszyński.

3 maja 1966 roku, podczas obchodów tysiąclecia chrztu Polski, prymas Wyszyński Aktem oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi, Matki Kościoła, za wolność Kościoła Chrystusowego dokonał na Jasnej Górze całkowitego zawierzenia narodu Bożej Rodzicielce.

Matka Boża Częstochowska, Królowa Polski

Zadanie. Dlaczego ludzie na całym świecie czczą Matkę Bożą?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

02

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(15-19 II 2021)

NR.kat.w.PODR-49i50

DATA.realizacji-19.02.2021

49. ZATRZYMAJ SIĘ NA CHWILĘ

Otwórz Mu!

Każde ludzkie serce ma podwójne drzwi: jedno otwiera Bóg, drugie, musisz otworzyć sam: Bóg otworzył swoje drzwi na oścież; stał się człowiekiem. Jako nosz bliźni jest dostępny dla każdego z nas. Jeśli Ty jesteś «zamknięty», to znaczy, że jeszcze Mu nie otworzyłeś. Otwórz się!

Otwórz Mu!” Spotkaj się z twoim Bogiem sam na sam, posłuchaj Jego głosu. Miejsce spotkania jest twoje sumienie.

Nie wahaj się, opuścić nieodpowiednie miejsce

Syn Marnotrawny spostrzega miejsce, które jest daleko poza domem ojca. Dom, który nie jest jego domem, zajęcia, które są inne niż jego życie”, i wraca do Ojca.

Ty także możesz wrócić z daleka, z miejsce, które nie jest twoim domem. Stań przed Ojcem. Spotkaj się z Tym, który czeka na ciebie. On będzie radował się z twojego, powrotu.

Znajdź miejsce w swoim sercu

Zacheuszu zejść, powie Pan, bo nie to jest miejscem twojego spotkania [ze Mną]. Opuść drzewo, wejdź do domu ...

Ty też możesz zaprosić Mistrza do „swego domu”. Otwórz drzwi swojego serca. Bądź razem z Chrystusem. Uraduj się spotkaniem.

Kieruj się słowem Bożym.

Zapewne Wiele razy w swoim życiu zastanawiałeś się, jak postąpić. Święty Augustyn radzi: „Wróć do swego sumienia, jego pytaj! ... Zejdźcie więc - bracia - do waszego wnętrza i we wszystkim. co czynicie, patrzcie na Świadka -Boga!” (KKK 1779).

„(...) Człowiek we wszystkim tym, co mówi albo czyni, powinien wierzyć nie iść za tym, o czym wie. że jest słuszne i prawe. Właśnie przez sąd swego sumienia człowiek postrzega i rozpoznaje nakazy prawa Bożego” (KKK 1778). Słowo Boże jest „światłem na twojej drodze ku Dobru.

ZADANIE. ZASTANÓW SIĘ. Czy chcesz prawdziwie powracać do Pana Boga? Zrywaj z brakami, grzechem, złym charakterem! OPISZ SWE UCZUCIA.

Przeczytaj fragmenty z Biblii!!!

50. „NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ

(Mk 1,15)

03

Przeczytaj fragmenty Pisma świętego
zadanie. Czy pragniesz należeć do tych mężnych
ludzi, którzy codziennie wybierają drogę dobra?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(22-26 II 2021)

NR.kat.w.PODR-32i51

DATA.realizacji-26.02.2021

32. KOŚCIÓŁ - „JEDEN DUCH I JEDNO SERCE” Dz 4,32

Początki wspólnoty Kościoła

Przed Wniebowstąpieniem Chrystus obiecuje apostołom „gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc” (Dz 1, 8), aby świadczyć o miłości i wytrwać w jedności.

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. (...) I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym” (Dz 2, 1.4). W tym właśnie dniu narodził się Kościół powszechny, który jest Mistycznym Ciałem Chrystusa. Troskę o jedność swojej owczarni powierzył Jezus Piotrowi. To właśnie on „razem z [edencstomo” stanął tego dnia przed Żydami „ze wszystkich narodów pod słońcem”, którzy przebywali wtedy w Jerozolimie. Jako pierwszy papież przemówił do zgromadzonych przed Wieczernikiem, dając świadectwo o Zmartwychwstałym.

Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca: «Cóż mamy czynić, bracia?»

- zapytali Piotra i pozostałych Apostołów. «Nawróćcie się - po-

wiedział do nich Piotr - i niech każdy z was przyjmie chrzest w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie w darze Ducha Świętego (...)». (...) I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz” (Dz 2. 37-38.41). Kościół od samego początku jest otwarty na tych, którzy pragną się odrodzić na chrzcie z wody i z Ducha Świętego.

Kościół dzisiaj

Współczesny Kościół nadal pragnie budować świat miłości i jedności - zgodnie ze słowami Świętego Pawła skierowanymi do Efezjan oraz Rzymian.

W czasie każdej Mszy Świętej przypomina o tym kapłan, zwracając się do wiernych: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi!” (2 Kor 13. 13). Słowa te podkreślają, jak bezinteresowny dar miłości Ojca w Jezusie Chrystusie urzeczywistnia się i wyraża w jedności wprowadzonej przez Ducha Świętego”.

Szczególne jedność rodzi się we wspólnocie Kościoła podczas uczty eucharystycznej: „Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łaniemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba” (1 Kor JO, 16- 17).

„W Eucharystii Jezus karmi nas, łączy nas z sobą, z Ojcem i z Duchem Świętym oraz między sobą. Ta zaś sieć jedności, obejmująca cały świat, jest w naszych czasach zapowiedzią przyszłego świata” (Benedykt XVI).

zadanie. Co możesz uczynić dla swojej wspólnoty parafialnej.

51. BOŻE SŁOWA W NASZEJ CODZIENNOŚCI

Rekolekcje, to jakby pozbierać w jednym miejscu, bliżej oczu, w świetle to, co się rozproszyło w codzienności, i pozwolić, aby życie znowu stolo się cząstką Boga piękne i własne.

W czasie rekolekcji w ciszy i skupieniu będziesz przygotowywał się do „nowego sezonu” w swoim życiu. Jezus Chrystus będzie siał ziarno Słowa Bożego w twoim sercu, aby twoje życie stawało się „piękne i własne”. Jaką glebą jest twoje serce? Na jaką glebę padnie słowo Chrystusa?

Czas rekolekcji: wyciszyć się, skupić
Kto ma uszy, niechaj słuca” Mt 13, 9
Ileż mądrości w tym krótkim zdaniu. Zawiera się w nim cała istota rekolekcji, które przeżywamy w Adwencie oraz

w Wielkim Poście. Wsłuchujemy się wtedy w słowo Boże ze szczególną uwagą - tak jak czynili to uczniowie Jezusa i lud, do którego On przemawiał. Staramy się być odpowiednim gruntem, „żyzną ziemią” ;,by słowo Boże trafiło do naszych serc i umysłów, by uczyniło nas lepszymi. Na tym właśnie polega nasz udział w rekolekcjach. -

By osiągnąć ten cel, niezbędne jest wewnętrzne wyciszenie i skupienie, które umożliwi nam dokonanie oceny własnego życia i postępowania. Może coś trzeba w sobie zmienić, coś poprawić?

Rekolekcje (od łacińskich słów: recolere - ponowne uprawianie gleby lub recolectio - ponowne zebranie czegoś, co uległo rozproszeniu) - czas odnowy duchowej, ćwiczeń duchowych, weryfikacji dotychczasowego życia, intensywniejszej modlitwy i rozważań nauki Chrystusa oraz uczestnictwa w nabożeństwach, podczas których głoszone są kazania ukierunkowane na różne sfery życia duchowego.

zadanie. Co możesz zrobić, aby tegoroczne rekolekcje przyniosły owoce w Twoim życiu?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

04

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(01-05 III 2021)

NR.kat.w.PODR-33i34

DATA.realizacji-05.03.2021

33. WIELCY APOSTOŁOWIE - ŚWIĘCI PIOTR I PAWEŁ

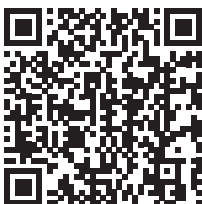
Droga św. Piotra

Wskazania św. Piotra

Droga św. Pawła

Nauka o Chrystusie
i życiu chrześcijańskim

O głoszeniu przez Pawła
Dobrej Nowiny i nawraca-
niu kolejnych społeczno-
ści pogańskich na naukę
Chrystusa dowiadujemy
się z trzynastu Listów,
które napisał on do założo-
nych przez siebie wspólnot
chrześcijańskich oraz przy-
jaciół. Swoich adresatów,
podobnie jak Święty Piotr,
darzył prawdziwie ojcow-
skim uczuciem i zachęcał
do całkowitego zawierze-
nia Ojcu.

Ojcowska troska pierw- szego papieża.

Listy
Świętego Piotra ukazują nam ich
autora jako troskliwego duszpa-
sterza. Następca Jezusa w swo-
jej korespondencji do wiernych
zawarł wiele porad, wskazań,
napomnień. Z mocą podkreśla,
że podstawową zasadą naszych
wzajemnych relacji powinna być
miłość. W Listach dostrzegamy
jego ojcowską troskę o powie-
rzony mu Kościół. Widzimy,
jak bardzo bliski jego sercu
jest każdy człowiek, jak bardzo
pragnie, aby wszyscy dostąpili
zbawienia.

Przemiana Pawła. Paweł z Tarsu (wcześniej
noszący imię Szaweł), znany też jako Apostoł Naro-
dów, był w młodości przeciwnikiem chrześcijan. Zetknął
się z ich wspólnotą w Jerozolimie, gdzie zdobywał
wykształcenie. „Gdy poznał nową grupę wierzących,
natychmiast stał się jej srogim prześladowcą. (...)
Przyłączenie się Pawła do Kościoła spowodowała
bezpośrednia interwencja Chrystusa, który objawiając
się mu na drodze do Damaszku, (...) uświadomił mu,
że prześladować Kościół znaczy prześladować Jego
samego, Pana”*. Był to przełomowy moment w życiu
Pawła. Przyjął on chrzest i stał się najgorliwszym i
najważniejszym głosicielem nauki Chrystusa w cza-
sach pierwotnego Kościoła. Paweł odbył trzy podróże
misyjne, podczas których napotykał wiele trudności i
niebezpieczeństw. Jednakże z miłości do Chrystusa
odważnie stawiał im czoło.

34. ŚWIAT ANTYCZNY WOBEC CHRZEŚCIJAŃSTWA

Spotkanie chrześcijaństwa z kulturą grecką

Areopag to jedno z najślawniejszych miejsc w Atenach, wzgórze, na którym
odbywały się zebrania i sądy. Wystąpienie w takim miejscu miało wysoką rangę
i zawsze szerokie grono słuchaczy. Apostoł odwołał się do religijności Ateńczy-
ków, a potem powiedział im o jedynym Bogu - Stworzycielu świata, który jest
blisko każdego człowieka. Wystąpienie Pawła zostało jednak nieoczekiwanie
przerwane, gdy wspomniał o zmartwychwstaniu Chrystusa. W reakcji na te
słowa „jedni się wyśmiewali, a inni powiedzieli «Posłuchamy cię o tym innym
razem»” (Dz 17, 32).

Święty Paweł nie znalazł powszechnego zrozumienia dla głoszonej przez
siebie nauki. Nie zniechęcił się jednak. Znał sposób myślenia Greków, sprawnie
posługiwał się terminami filozoficznymi, a ponadto był wytrwałym głosicielem
Ewangelii, więc z czasem zyskiwał dla Chrystusa coraz więcej wyznawców.
Chrześcijaństwo stopniowo zakorzeniło się w ojczyźnie filozofów. Wiele pisa-
rzy i myślicieli chrześcijańskich doceniało wartość kultury greckiej. Dzięki nim
elementy tej kultury ubogaciły naukę oraz sztukę chrześcijańską. Przykładami
mogą być przyjęte przez chrześcijan pojęcia z filozofii greckiej,
a także wzory budownictwa sakralnego czy formy wizerunków świętych postaci.

Rzym - od prześladowań do wolności w wyznawaniu wiary

Chrześcijaństwo szybko rozprzestrzeniło się na obszarach Imperium Rzym-
skiego. Wyznawcy Chrystusa rezygnowali z życia publicznego, gdyż wiązało się
ono z aktami kultu wobec bóstw lub władcy. Odmawiali składania ofiar bogom
państwowym. Taka postawa budziła niechęć i wrogość znacznej części społec-
zeństwa Rzymu. Władzę niepokoił wzrost popularności nowej religii. Stopnio-
wo pozbawiano chrześcijan swobód religijnych, a zarazem zrzucano na nich
odpowiedzialność za różne kataklizmy i klęski żywiołowe. Konsekwencją było
prześladowanie chrześcijan i męczeńska śmierć wielu z nich. Prześladowania
z różnym nasileniem trwały niemal dwa wieki, a zakończył je dopiero edykt
mediolański wydany w 313 roku przez współcesarzy Konstantyna Wielkiego i
Licyniusza. Od tego czasu chrześcijanie mogli bez przeszkód wyznawać swoją
wiarę. Wkrótce chrześcijaństwo wyparło tradycyjną religię rzymską i stało się
religią panującą.

ZADANIA.

**33. CO CZYNISZ, ABY TWOJA WIARA BYŁA MOCNA, GŁĘBOKA,
PRAWDZIWA?**

**34. Jakie niebezpieczeństwa zagrażały chrześcijanom w pierwszych
wiekach, a jakie grożą dziś?**

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zoba-
czymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

05

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(08-12 III 2021)

NR.kat.w.PODR-35i36

DATA.realizacji-12.03.2021

35. DYNAMICZNY ROZWÓJ KOŚCIOŁA W ŚRE- DNIOWIECZU

Reforma gregoriańska

W X i XI wieku Kościół przeżywał wewnętrzny kryzys. Rozwijający się feudalizm ujawnił niebezpieczeństwa wynikające z zależności od siebie niektórych grup społecznych. Wiele dóbr Kościoła przeszło wówczas w ręce świeckie.

Niekiedy oddane zostały dobrowolnie przez księży za obietnicę opieki ze strony bogatych feudalów. Możliwość przypisywania sobie prawo do decydowania o stanowiskach kościelnych, na które często wprowadzali niewłaściwe osoby- niemające odpowiedniego przygotowania, a niekiedy nawet rażąco naruszające normy moralne.

Gdy Kościół znajduje się w sytuacji zagrożenia, ocalenie najczęściej przychodzi z jego głębi. Tak było i tym razem. Świadectwem żywej Ewangelii, niosącym odnowę życia religijnego, było wówczas opactwo benedyktyńskie w Cluny, we Francji. Klasztor podlegał bezpośrednio Rzymowi, nie miała na niego wpływu żadna władza świecka. Mnisi żyli skromnie, pracowali, wiele czasu poświęcali na modlitwę. To środowisko ukształtowało późniejszego papieża Grzegorza VII.

W 1075 roku Grzegorz VII ogłosił program reformy Kościoła. Jej celem było wyzwolenie Kościoła spod władzy świeckiej i poprawa obyczajów kleru. Papież zakazywał handlu urządami kościelnymi, wprowadzał obowiązkowy celibat księży, zabraniał biskupom i księżom przyjmowania godności z rąk ludzi świeckich.

Wkład Kościoła w rozwój szkolnictwa

Upadek kultury antycznej w połowie pierwszego tysiąclecia po Chrystusie oznaczał także upadek starożytnych szkół, czego konsekwencją był stopniowy wzrost analfabetyzmu.

W schyłkowym okresie antyku intensywnie rozwijała się już jednak kultura chrześcijańska, która przejęła z poprzedniej epoki uznanie dla nauki i umiłowanie mądrości. Ojcowie i pasterze Kościoła - ludzie zaprzyjaźnieni z Pismem Świętym, głoszący Ewangelię i organizujący wspólnoty - nie mogli zaniedbać zdobywania wiedzy. Warto przy tym pamiętać, że sięgali nie tylko do Biblii, lecz także do pism starożytnych filozofów.

Duże zaangażowanie Kościoła w sprawy społeczne sprawiło, że już w okresie wczesnego średniowiecza rozpoczęto organizowanie szkolnictwa. W VI wieku powstały pierwsze szkoły parafialne, gdzie uczono czytania i pisanie, rachowania oraz religii. Oprócz tych szkół, które upowszechniły się kilka wieków później, organizowano także szkoły klasztorne i katedralne, o szerszym zakresie nauczania. Z połączenia i przekształcenia niektórych szkół katedralnych powstały pierwsze uniwersytety. Przykładem może być Uniwersytet Paryski (Sorbona), założony w XII wieku, na którym wykładano filozofię, teologię, prawo kanoniczne oraz medycynę. Jednym z mistrzów tego uniwersytetu był Święty Tomasz z Akwinu.

ZADANIE. W JAKI SPOSÓB TY MOŻESZ PRZYZYCYNIC SIĘ DO BUDOWANIA Kościoła?

36. TRAGICZNE ROZDARCIE

Rozłam w Kościele

Chrześcijaństwo od początku istnienia Kościoła dynamicznie rozwijało się na terenie Cesarstwa Rzymskiego. Rozległy obszar Imperium nie był jednolity, ale występujące wśród chrześcijan różnice w pojmowaniu i praktykowaniu wiary przez kilka wieków udawało się pokonywać przez uzgadnianie wspólnego stanowiska. Z czasem jednak rozbieżności pogłębiały się. Dotyczyły one głównie treści wiary, rozumienia Kościoła, sprawowania liturgii. Do zaistniałej sytuacji w dużym stopniu przyczynił się podział Cesarstwa Rzymskiego na greckojęzyczne Cesarstwo Wschodnie, czyli Bizancjum, ze stolicą w Konstantynopolu, i łacińskie Cesarstwo Zachodnie, ze stolicą w Rzymie, dokonany pod koniec IV wieku. W Bizancjum, z którego bierze początek wyznanie prawosławne, Kościoły narodowe zachowały pełną samodzielność, bez centralnego zwierzchnictwa. Patriarcha Konstantynopola pełnił jedynie rolę ich honorowego przywódcy. Natomiast Kościół na terenach Cesarstwa Zachodniego, również po jego upadku, który nastąpił w V wieku, pozostał zjednoczony pod przewodnictwem biskupa Rzymu.

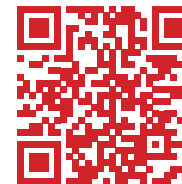
Przez kilka wieków trwały zmagania biskupów Konstantynopola i Rzymu o przywództwo w świecie chrześcijańskim. Przyczyniły się do tego z jednej strony silniejsza pozycja polityczna Konstantynopola niż Rzymu, z drugiej natomiast kilkunastowieczna tradycja wiązania prymatu ze Stolicą Piotrową. W 1054 roku, w wyniku zaostrego konfliktu, legat papieski przywiózł do stolicy Bizancjum bullę papieża Leona IX ekskomunikującą, czyli wykluczającą z Kościoła, patriarchę Konstantynopola. Odpowiedzią była ekskomunika, jaką synod pod przewodnictwem patriarchy nałożył na legatów papieskich. Nastąpił rozłam; określany jako schizma wschodnia, który przypieczętował długi proces oddalania się Kościoła wschodniego od zachodniego.

MODLITWA O JEDNOŚĆ. *Panie Jezu Chryste, znamy Twoją wolę wyrażoną w modlitwie: „aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojciec, we Mnie, a Ja w Tobie”. Prosimy Cię o jedność Kościoła. Umocnij to, co łączy nas z braćmi w wierze, pomóż pokonać to, co nas dzieli. Spraw, abyśmy szukali dróg wzajemnego spotkania. Niech nastanie dzień, w którym będziemy Cię chwalić i wielbić we wspólnocie wszystkich wierzących. Amen.*

ZADANIE. DLACZEGO PO DŁUGOTRWAŁYM ROZDARCIU WSPÓLNOTY KOŚCIOŁA POWRÓT DO JEDNOŚCI JEST BARDZO TRUDNY?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

06

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(15-19 III 2021)

NR.kat.w.PODR-37i38
DATA.realizacji-19.03.2021

37. O PRACY I MODLITWIE

Dwa wiosła

Pewien stary wiosłarz zabrał na swoją łódkę młodego człowieka. Młodzieniec zauważył, że na jednym wiosle było napisane „Módl się”, a na drugim „Pracuj”.

- Jesteś bardzo zacofany, staruszk - odezwał się drwiqco.

- Po co ma się modlić ten, kto pracuje?

Mężczyzna nic nie odpowiedział. Odłożył wiosło z napisem „Módl się” i wiosłował tylko jednym. Pomimo jego wysiłku łódka nie ruszyła jednak z miejsca, gdyż się kręciła w kółko.

Święty Benedykt

Benedykt urodził się około 480 roku w Nursji (Włochy). W rodzinnej miejscowości zdobył podstawowe wykształcenie, a następnie, za namową rodziców, wyjechał do Rzymu, by tam kontynuować naukę. Szybko jednak zniechęcił się do miejskiego życia. Opuścił więc Rzym i przyłączył się do jednej z zakonnych wspólnot. W wieku około dwudziestu lat, zaczął wieść żywot pustelnika w grocie znajdującej się niedaleko miejscowości Subiaco. Trzy lata spędził w całkowitej samotności.

Gdy okoliczni mieszkańcy odkryli jego obecność, zaczęli przyglądać się życiu świętobliwego pustelnika i czerpać z jego mądrości. Mnisi z pobliskiego klasztoru skłonili go do objęcia u nich funkcji opata. Szybko jednak okazało się, że nie chcą przestrzegać surowych zasad życia klasztornego. Benedykt opuścił ich więc i powrócił do swojej pustelni.

Jego osoba przyciągała mnichów i kandydatów do życia zakonnego, a wielu z nich pragnęło naśladować swego mistrza. Wkrótce dolina wokół groty wypełniła się domkami pustelników. Choć mieszkali oni oddzielnie, tworzyli wspólnotę.

Około 530 roku Benedykt przeniósł się wraz z nimi na wzgórze Monte Cassino, gdzie na ruinach świątyni Jowisza zbudował kościół i klasztor. Tu napisał regułę zakonną i aż do śmierci pozostał w tym miejscu z grupą współbraci benedyktynów.

Blizniaczką siostrą Świętego Benedykta była Święta Scholastyka. Naśladowała ona sposób życia brata, a tradycja przypisuje jej założenie klasztoru benedyktynek.

Zadanie. Co z reguły i wzoru życia św. Benedykta mogą zaczerpnąć żyjący współcześnie ludzie świeccy?

38. BOGATE UBÓSTWO

Niezwykły sen

Był początek XIII wieku. Kościół, któremu przewodził papież Innocentym, zmagał się wówczas z wpływami islamu, herezji i kilku nieprzychylnych władców.

„Papież w nocy miał sen. Usłyszał huk pękających murów. Podbiegł do okna i ujrzał chwiejącą się Bazylikę Świętego Jana Laterańskiego, zwaną „matką wszystkich kościołów”. Zdawało się, że za chwilę runą mury świątyni. Ale oto zjawia się jakiś niepozorny, biedny człowiek i podpira swoimi barkami chwiejącą się budowlę, która szybko wraca do równowagi. Innocenty poznaje w owym człowieku Franciszka z Asyżu”^{*}.

Życie według Ewangelii Franciszek wziął sobie głęboko do serca słowa Pana Jezusa, będące zachętą do odwrócenia uwagi od dóbr materialnych i zatroszczenia się o wartości duchowe. Z niesłabnącym zaangażowaniem starał się o królestwo Boga aż do swojej śmierci. Gdy umierał w 1226 roku, wiedział już, że kilka tysięcy braci i siostr w założonych przez niego zakonach podąża tą samą drogą.

Zatroskanie o Kościół

Któregoś dnia, krótko po swoim nawróceniu, podczas modlitwy w kościele San Damiana usłyszał polecenie Chrystusa: „Idź, Franciszku, odbuduj mój dom, albowiem rozsypuje się w gruzy”^{*}. Wezwanie zrozumiał dosłownie i z zapalem zabrał się do odbudowy zrujnowanych murów świątyni. Jego życie pokazało jednak, że zadanie powierzone mu przez Pana miało głębszy sens. Podobnie jak sen papieża Innocentego III o ocalonym przez Franciszka kościele.

Zadanie. Czy wzór św. Franciszka może przemawiać do ludzi naszych czasów? Dlaczego?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

07

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(22-26 III 2021)

NR.kat.w.PODR-39i52

DATA.realizacji-26.03.2021

39. RELACJE MIĘDZY PAŃSTWEM A KOŚCIOŁEM

Sytuacja chrześcijan w Polsce Dla młodych chrześcijan w Polsce jest dziś sprawą naturalną. że religii uczą się w szkole i bez przeszkód mogą wypełniać praktyki religijne. Na mocy konkordatu, czyli umowy między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską z 1993 roku, państwo polskie współdziała z Kościołem.

W drugiej połowie minionego wieku było jednak inaczej. W ramach walki z Kościołem władze komunistyczne wydały zakaz katechizacji w szkołach. Siostram zakonnym odebrano szpitale. Za otwarte wyznawanie wiary pracownicy licznych instytucji tracili pracę lub co najmniej możliwość awansu.

Państwo przejęło na własność wiele ziem i budynków należących do zgromadzeń zakonnych lub diecezji. Uwięzienie prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego i zabójstwo księdza Jerzego Popiełuszki to wymowne przykłady kontrolowania i prześladowania duchownych w minionych latach. Stosunki między państwem a Kościołem, choć dotyczą wzajemnego odniesienia i uzgodnień na poziomie władzy, mają zasadniczy wpływ na status obywatela chrześcijanina.

Postawa chrześcijan wobec władzy doczesnej

Palestyna, ojczyzna Jezusa, była za czasów Jego ziemskiego życia pod panowaniem cesarzy rzymskich - najpierw Oktawiana Augusta, a później Tyberiusza. Żydowski król Herod Antypas nie miał zbyt wielkiej władzy - był tetrarchą zależnym od cezara.

Wielu Żydów oczekiwało, że Mesjasz wyzwoli ich kraj spod panowania Rzymian. Jezus jednak miał inny cel: tworzył wspólnotę ludzi, którzy, co prawda, żyli w ziemskiej społeczności, ale zabiegali o Królestwo Niebieskie. „Królestwo moje nie jest z tego świata” (J 18, 36) - mówił. Jego uczniowie, konkretyzując wskazania Mistrza, nauczali o poddaniu i posłuszeństwie wobec osób sprawujących rządy, przez wzgląd na Boga, od którego pochodzi wszelka władza.

Rzeczpospolita Polska i Stolica Apostolska potwierdzają, że Państwo i Kościół Katolicki są - każde w swej dziedzinie - niezależne i autonomiczne oraz zobowiązują się do pełnego poszanowania tej zasady we wzajemnych stosunkach i we współdziałaniu dla rozwoju człowieka i dobra wspólnego.

zadanie. JAKIE SKUTKI MA DLA CIEBIE AKTUALNA RELACJA MIĘDZY PAŃSTWEM POLSKIM A KOŚCIOŁEM KATOLICKIM?

52. ŚWIĘTO MOJEGO ZBAWIENIA

Do wyboru, do koloru ...

Świat proponuje człowiekowi wiele dóbr. Na • każdym kroku zachęcani jesteśmy do kupowania wielu przedmiotów, bez których - jak twierdzą producenci - nie można wygodnie żyć; bez których współczesny człowiek nie osiągnie szczęścia, uznania i ... Ludzie, z którymi się spotykamy, także mają dla nas wiele propozycji. Obiecują nam swoją pomoc, życzliwość, przyjaźń, miłość ... Można przebierać, wybierając, brać, odrzucać ... Ale czy obietnica jest szczerą? Czy osoba jest wiarygodna? Skąd mieć pewność, że wybór jest trafny? Co wybrać, aby osiągnąć szczęście?

zadanie. Wybierz jedno zdanie i je wyjaśnij.

Chrystus „umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” Gal 2, 20

Jezus Chrystus daje nam siebie jako Pokarm na życie wieczne.

Jezus Chrystus otwiera niebo i daje nam Królestwo Niebieskie przygotowane dla człowieka od założenia świata.

Jezus Chrystus, zwycięzca grzechu i śmierci, przywraca nam łaskę Bożą, abyśmy wkroczyli w nowe życie wieczne.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

08

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(07-09 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-40i41

DATA.realizacji-09.04.2021

40. APOSTOŁ PRAWDY - ŚWIĘTY TOMASZ Z AKWINU

Pozycja Kościoła w średniowieczu

Epoka średniowiecza, za początek której przyjmuje się upadek Cesarstwa Zachodniorzymskiego u schyłku V wieku, trwała około tysiąca lat. Jej rozkwit, widoczny w życiu społecznym oraz kulturze i sztuce, rozpoczął się w XI wieku. Rozwijały się miasta, wznoszono piękne katedry, zaczęto zakładać uniwersytety.

Coraz silniejszą pozycję, także polityczną, zyskiwał Kościół. Stanowił on nie tylko centrum życia duchowego, ale także naukowego i kulturalnego. Rozwijała się literatura w języku łacińskim, bowiem właśnie ten język przyjęto wówczas jako *Santi di Tico*, *Wizja św. Tomasza* obowiązuje w religii, nauce, kulturze, prawie i dyplomacji. Dynamicznie rozwijało się szkolnictwo organizowane przy klasztorach. Szkoły były wtedy dostępne tylko dla chłopców i młodzieńców z zamożnych domów.

Średniowiecze to także czas działalności wielu wybitnych filozofów i teologów, którzy wyjaśniali i przybliżali naukę Chrystusa, wskazując Eucharystię jako najważniejsze spotkanie Boga z człowiekiem i tłumacząc wpływ wiary na codzienne życie. Żyjący w XIII wieku Tomasz z Akwinu stworzył podstawy nowoczesnej filozofii i teologii. Nadzwyczajne zdolności i pracowitość Tomasza z Akwinu Święty Tomasz urodził się w 1225 roku niedaleko Akwinu (okolice Neapolu) w bogatej włoskiej rodzinie arystokratycznej. Gdy skończył pięć lat został oddany na wychowanie do zakonników w opactwie benedyktyńskim na Monte Cassino.

Z niewyjaśnionych przyczyn opuścił klasztor i w wieku zaledwie piętnastu lat rozpoczął studia w Neapolu. Tam zapoznał się z założonym niedawno zakonem dominikańskim, do którego wkrótce wstąpił. Spotkało się to z dezaprobatą rodziny. Wszelkimi sposobami, łącznie z dwuletnim aresztem domowym, próbowano nakłonić go do zmiany decyzji, jednak bezskutecznie. Przełożeni wysłali go na studia do Rzymu, a stamtąd do Kolonii. Tam przyjął święcenia kapłańskie, a następnie wykladał teologię w słynnych ośrodkach naukowych w Paryżu, Rzymie oraz Neapolu. Przez kilka lat miał także wykłady na dworze papieskim Urbana IV.

Był nadzwyczaj uzdolniony i pracowity. Zadziwiał wszystkich jasnym sposobem przekazywania treści wykładów oraz głębią przemyśleń. Odznaczał się gorliwością w poszukiwaniu prawdy. Przekonywał, że prawdę trzeba rozważać (kontemplować) i przekazywać innym. Sam starał się ją posiąść i dzielić się nią z innymi. Wielka pokora i skromność nie pozwalały mu przyjąć godności biskupa.

ZASTANÓW SIĘ. Czy w zdobywaniu mądrości nie zapominasz o poszukiwaniu prawdy o Bogu?

41. CHRZEST NASZEJ OJCZYZNY

Wydarzenie, które odmieniło bieg historii Polski.

O Mieszku I, władcy Polan, wspomina po raz pierwszy żydowski podróżnik Ibrahim ibn Jakub. W swej kronice przedstawił on Mieszka I jako księcia, którego władza rozciągała się na rozległym obszarze. Nie wiemy dokładnie, jakie ziemie odziedziczył książę po swoim ojcu. W czasie swego panowania zdołał natomiast poszerzyć granice swych włości, które wykraczały daleko poza dzisiejszą Wielkopolskę. Plemiona, które zjednoczył, mówiły podobnym językiem, oddawały cześć podobnym bóstwom. Były to najczęściej bóstwa przyrody: Swarożyc - bóstwo ognia, Trygław - bóstwo urodzaju, Perun - bóg burzy i gromu.

Rozszerzenie terytorialne państwa przysporzyło Mieszkowi I wielu wrogów. Byli wśród nich Wieleci, Czesi, margrabiowie niemieccy.

Ci ostatni napadali na pogańskie państwo pod pretekstem chrystianizacji. „I przyszedł czas przy końcu pierwszego tysiąclecia, kiedy apostołowie Chrystusa przybyli na ziemię piastowską. Wówczas Mieszko I przyjął chrzest, a to - zgodnie z ówczesnym przeświadczeniem - stanowiło zarazem chrzest Polski”. Nastąpiło to w 966 roku.

Istnieją różne hipotezy tłumaczące podjęcie przez Mieszka I decyzji o przyjęciu chrześcijaństwa. Niezaprzeczalny jest jednak fakt, że była to decyzja mądrego władcy.

Przemiany

Na konsekwencje decyzji władcy nie trzeba było długo czekać.

Mieszko I dołączył do chrześcijańskich władców Europy i traktowany był na równi z nimi. Polska zyskała ochronę ze strony papieża na mocy dokumentu *Dagome iudex*, w którym książę powierzył państwo opiece Świętego Piotra, a Kościół - Stolicy Apostolskiej. W tej sytuacji państwa ościenne nie mogły atakować Polski pod pretekstem chrystianizacji.

Państwo Polan na stałe weszło w krąg kultury zachodnioeuropejskiej.

Na dwór przybyły osoby wykształcone, które pomagały w organizowaniu struktur państwowych i kościelnych. Usprawniono system administracji i dyplomacji w państwie. W 968 roku powstało w Poznaniu pierwsze biskupstwo z biskupem Jordanem na czele, podległe bezpośrednio Rzymowi. Mieszko I ufundował przedromańskie kościoły w Poznaniu i w Gnieźnie.

Językiem liturgii była łacina - międzynarodowy język dyplomacji. Duchowni, którzy przybywali do Polski, wnieśli swój wkład w rozwój oświaty, kultury, rzemiosła, rolnictwa.

Nowe prawo oparte na Dekalogu spowodowało zmianę stosunków społecznych oraz zasad moralnych. „Poprzez przyjęcie chrztu Ojczyzna nasza na stałe została związana z Rzymem, ze Stolicą Piotrową i chrześcijańską kulturą Zachodu. Tak było przez całe pierwsze tysiąclecie naszych dziejów. Wierzmy, że będzie tak i przez następne tysiąclecia, i że nic nie zdoła Polski odciąć od źródeł chrześcijaństwa i chrześcijańskiej kultury”.

ZADANIE. Jakie znaczenie ma dzisiaj dla nas chrzest przyjęty przez Mieszka I.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

09

data oddania

Imię i Nazwisko

IMIĘ I NAZWISKO KLASA VII

KARTA – 01

01. Błogosławieństwa Boże to:

- A) [Prawda/Fałsz] „Błogosławieni ubodzy w duchu ... „
- B) [P/F] „Błogosławieni, którzy się smucą ... „
- C) [P/F] „Błogosławieni cisi...”
- D) [P/F] „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości ... „
- E) [P/F] „Błogosławieni miłosierni ... „
- F) [P/F] „Błogosławieni czystego serca ...
- G) [P/F] „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój ...
- H) [P/F] „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości ...
- I) [P/F] „Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają ... „

KARTA - 02

02. Dlaczego ludzie na całym świecie czczą Matkę Bożą?

KARTA - 03

03. Czym wspólnym charakteryzują się postawy osób przedstawionych w trzech fragmentach Pisma św.? - patrz kod QR. JEDNO SŁOWO.

KARTA - 04

04. Czego uczy nas przypowieść o siewcy? - patrz kod QR. Czego nas uczy?

KARTA - 05

05. Jaka była droga powołania św. Piotra? Patrz kod QR. Odpowiedź - dwa zdania.

KARTA - 06

06. Wkład Kościoła w rozwój szkolnictwa w średniowieczu

- A) [P/F] Uczeni sięgali nie tylko do Biblii, lecz także do pism starożytnych filozofów.
- B) [P/F] Rozpoczęto organizowanie szkolnictwa.
- C) [P/F] Powstały pierwsze szkoły parafialne, gdzie uczono czytania i pisania, rachowania oraz religii.
- D) [P/F] Powstały pierwsze uniwersytety.

KARTA - 07

07. Dwa wiosła

Pewien stary wiosłarz zabrał na swoją łódkę młodego człowieka. Młodzieniec zauważył, że na jednym wiosle było napisane „Módl się”, a na drugim „Pracuj”.

- Jesteś bardzo zacofany, staruszk - odezwał się drwico.

- Po co ma się modlić ten, kto pracuje?

Mężczyzna nic nie odpowiedział. Odłożył wiosło z napisem „Módl się” i wiosłował tylko jednym. Pomimo jego wysiłku łódka nie ruszyła jednak z miejsca, gdyż się kręciła w kółko.

JAKA jest z tego nauka - jedno rozbudowane zdanie.

KARTA - 08

08. Opisz w kilku zdaniach o wydarzeniach opisanych w Piśmie św. - dwa kody QR.

KARTA - 09

09. Nowe prawo oparte na Dekalogu spowodowało zmianę stosunków społecznych oraz zasad moralnych.

„Poprzez przyjęcie chrztu Ojczyzna nasza na stałe została związana z Rzymem, ze Stolicą Piotrową i chrześcijańską kulturą Zachodu. Tak było przez całe pierwsze tysiąclecie naszych dziejów. Wierzmy, że będzie tak i przez następne tysiąclecia, i że nic nie zdoła Polski odciąć od źródeł chrześcijaństwa i chrześcijańskiej kultury”.

Jakie znaczenie ma dzisiaj dla nas chrzest przyjęty przez Mieszka I.

1. Pomocne materiały są na stronie:

<http://retsat1.com.pl/wzoremJezus/religia---online.html>

2. Po wykonaniu poleceń odsyłasz prace przez Messenger’a lub e-mailem mirekc-wirus@o2.pl

3. Ostateczny termin oddania prac upływa we wtorek o godz. 11:30.

4. Brak prac będzie skutkował jedną oceną ndst - za każdy miesiąc - oczywiście będzie można poprawić w późniejszym terminie

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(12-16 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-42i53

DATA.realizacji-09.04.2021

42. ŚWIĘTY STANISŁAW - PATRON ŁADU MORALNEGO

Trudna droga

Przyjęcie chrztu przez Polaków rozpoczęło długi proces poznawania Chrystusa i kroczenia za Nim. Nie zawsze było to łatwe. Niektórzy zapominali o zasadach wynikających z Ewangelii, ulegali wpływom innych osób lub po prostu nie mieli silnej woli, by trwać w wierze, ...

Religijna atmosfera domu

Święty Stanisław - jeden z głównych patronów Polski - urodził się około 1035 roku we wsi Szczepanowo koło Bochni, w szlacheckiej rodzinie. Pobożni rodzice wychowali go w duchu umiłowania Boga i bliźniego. Już jako dziecko poświęcał wiele czasu modlitwom, a otrzymane pieniądze rozdawał ubogim. W młodym wieku został wysłany na naukę do szkoły katedralnej w Krakowie. Później studiował we Francji lub Belgii, ...

Troska o potrzebujących

W 1072 roku, dzięki poparciu króla Bolesława Śmiałego, został konsekrowany na biskupa krakowskiego. Był gorliwym duszpasterzem, dbającym o ubogich, wdowy i sieroty. W rodzinnej wiosce postawił kościół drewniany, który przetrwał aż do XVIII wieku. Największą jego zasługą było wyjednanie u papieża Grzegorza VII wskrzeszenia metropolii gnieźnieńskiej, dzięki czemu metropolia magdeburska nie mogła już rościć sobie praw do zwierzchnictwa nad polskimi diecezjami.

Spór z królem

Biskup Stanisław wielokrotnie napominał Bolesława Śmiałego za niewłaściwe postępowanie wobec poddanych oraz za sianie zgorszenia. Napomnienia te rozzłościły króla, który oskarżył biskupa o nieprawne nabycie posiadłości Piotrawin. Zgodnie z prawem kościelnym biskup wyłączył króla ze wspólnoty Kościoła. Król z kolei bezprawnie skazał biskupa na karę śmierci. Jak podaje polski średniowieczny kronikarz Wincenty Kadłubek, 11 kwietnia 1079 roku król i trzech dworzan wtargnęło do kościoła na Skalce w Krakowie, gdzie biskup odprawiał Mszę Świętą. Król z dworzanami zniemacka zaatakował i zabił biskupa uderzeniem miecza w tył głowy, a jego ciało poćwiartował na dziedzińcu klasztornym.

Wiadomość o śmierci biskupa Stanisława zasmuciła naród, który wystąpił przeciw królowi. Bolesław Śmiały uciekł za granicę. Najprawdopodobniej dwa ostatnie lata swego życia spędził na pokucie w klasztorze benedyktyńskim.

Patron jedności narodowej

Gdy po trzech dniach od śmierci biskupa kapłani i wierni przyszli zabrać jego poćwiartowane ciało, by godnie je pochować, zastali je zrosnięte, bez śladu ran.

Z czasem wstawianictwu biskupa Stanisława bardzo szybko zaczęto przypisywać różne cuda, co niewątpliwie miało wpływ na decyzję o jego kanonizacji w 1253 roku.

Święty Stanisław jest czczony jako główny patron Polski

ZADANIE. Czy broniszasz zasad zawartych w Dekalogu? Czy zawsze wybierasz wartości chrześcijańskie, nawet jeśli niosłoby to za sobą przykre konsekwencje?

53. „DUCHU OGNIU, DUCHU ŻARZE, DUCHU ŚWIA- TŁO

10

„Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił” Iz 61, 1-2. Jezus całkowicie poddaje się mocy Ducha Świętego: przyjmuje Go, słucha i daje się prowadzić, jest Mu całkowicie posłuszny. Całym swym postępowaniem ukazuje działającego w Nim Ducha Świętego.

„Pełen mocy Ducha”a (por. Łk 4, 14) głosi ubogim Dobrą Nowinę, uzdrawia, wskrzesza, wyrzuca złe duchy.

GOŁĄB

„Gołąb jest symbolem niebiańskiej czystości i niewinności, poselstwa nowin niebiańskich, (...) Zwiastowania; duszy, Zmartwychwstania, odrodzenia, (...) natchnienia boskiego, pobożności, pokory; miłości, (...) prawdy, mądrości, (...) stałości, dumy; pokoju, prostoty, łagodności, nieśmiałości, szczerości. W sztuce chrześcijańskiej gołąb symbolizuje wieczność, nieśmiertelność, ducha (...)”.

OGIEN

„Ogień jest symbolem wieczności, przyczyny, (...) światła, Słońca, ciepła; Boga Stwórcy, (...) oświecenia duchowego; Życia, miłości, (...) oczyszczenia, męczeństwa, (...) ofiary; pocieszyciela; potęgę; (...) zapалу; autorytetu; (...) ogniska domowego, gościnności, ochrony przed strachem”.

WIATR

„Wiatr jest symbolem czasu, (...) przestrzeni, ruchu, szybkości, przemijania, (...) zmienności, (...) aktywności, gwałtowności, zniszczenia, zamieszania, odrodzenia; życiodajnego tchnienia bóstwa, głosu Bożego, potęgę bóstwa, pośrednika między niebem a ziemią, posłańca Boga; łaski, (...); życia ludzkiego, duszy, ducha twórczego, sił żywotnych, (...) wolności”.

ŚWIATŁO

„Symbolizuje wieczność, ducha, (...) życie (...) szczęście, chwałę, Boga. Chrystusa, niebo, świętość, objawienie, (...) czystość, życie duchowe; dobroczynność, dobrobyt, radość duchową, wesołość, optymizm (...); intelekt, wiedzę (...) mądrość; sprawiedliwość; Słowo.

Światło w tradycji chrześcijańskiej — wiara, miłosierdzie, łaska; Biblia jest nosicielem światła”.

* Wyjaśnienia pojęć zaczerpnięto z: W. Kopaliński, Słownik symboli, W-wa 2007.

Owoce Ducha Świętego. Chrystus podczas Ostatniej Wieczerzy powiedział: „Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie” (J 15, 8). Kiedy człowiek otwiera się na działanie Ducha Świętego, staje się dobrym drzewem i przynosi owoce, o których mówił Pan. Niezliczone są te owoce. Święty Paweł dla przykładu wymienia następujące: „Owocem zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (Ga 5, 22-23). Dzisiejszy świat tak bardzo potrzebuje ludzi, którzy w codzienność wnoszą pokój i wyrozumiałość.

ZADANIE. Duch Święty „żyje w tobie, jeśli Mu tylko na to pozwalasz”. Jest jak powietrze, którym oddychasz. Czy „oddychasz”?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(19-23 IV 2021) PT
kat.DODATKOWE
DATA.realizacji-23.04.2021

55. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ OBJAWIENIA

Biblia, Pismo św., Stary i Nowy Testament, Stare i Nowe Przymierze to nazwy tej samej, jedynej, wyjątkowej, świętej Księgi, której autorami są Bóg i człowiek. Jeżeli chcesz usłyszeć, jak Bóg przemawia do człowieka, to otwórz tę Księgę i czytaj. On chce być przez ciebie poznawany. Pragnie, byś wiedział, że JEST oraz jaki JEST. Dlatego wybrał pewnych ludzi, aby spisali dla innych to, co uczynił z miłości do człowieka. W ten sposób przemawiał do nich przez tysiące lat. Dziś chce mówić również do ciebie. Czytaj więc Biblię, a odnajdziesz w niej własną twarz, własne życie, i dostrzeżesz, jak Bóg w nim działa.

„Lata i wieki przychodzą i mijają, a z nimi nadchodzą i odchodzą ludzie, lecz Pismo święte pozostaje; jest ono niejako drogowskazem Bożym, manuskrytem Boskim, który wszyscy w pielgrzymce życia swego doczesnego czytać powinni, by z drogi objawienia nie zboczyć”. (św. Augustyn)

Mówiąc o kanonie ksiąg Pisma św. i o ich kanoniczności, mamy na myśli fakt, że właśnie te, a nie inne księgi zostały uznane za natchnione przez Boga i weszły do Biblii. Stanowią one tym samym regułę wiary i moralności (słowo „kanon” oznacza tyle co „reguła” lub „norma”).

Trzeba bowiem wiedzieć, że zarówno w dziejach narodu izraelskiego, jak i w początkach chrześcijaństwa pojawiło się wiele pism religijnych, które powoływały się na rzekome autorstwo uznanych religijnych autorytetów: proroków czy apostołów, chociaż nie były ich dziełem. Np. poza czterema znanymi EWANGELIAMI istnieją jeszcze pseudo-Ewangelie, noszące w swych tytułach imiona różnych apostołów, ale nie ma podstaw, aby je uznać za natchnione. Są to tzw. apokryfy.

Decydującą rzeczą w uznaniu jakichś pism za natchnione przez Boga była ich autentyczność. Księgi Nowego Testamentu są dziełami apostołów lub ich uczniów, których imiona noszą, przynajmniej w tym znaczeniu, że ich treść pochodzi od wymienionych autorów, chociaż jakby z „drugiej ręki”. W ten sposób sekretarzem i „piórem” św. Piotra był Marek, a św. Pawła - Łukasz.

Kto uznawał księgi biblijne za kanoniczne? Kto je „zaliczał” do Pisma św.? Dla Starego Testamentu hyla to tradycja żydowska, dla Nowego - tradycja chrześcijańska, tzn. przekonanie o ich autentyczności. Jakże istniało wśród pierwszych chrześcijan, a sięga to jeszcze czasów apostoelskich.

Kościół dokładnie bada i podaje do wierzenia tylko to, co jest zgodne z całą Biblią i Tradycją Kościoła. Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym”. (Konstytucja „Dei verbum”, 24)

ZADANIE. Wypisz skróty ksiąg biblijnych w NOWYM TESTAMENCIE.

56. JĘZYKI ORYGINALNE I PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

Czy zastanawiałeś się kiedyś, skąd wziął się polski tekst Pisma świętego? Przecież nie jest on oryginalnym językiem Biblii. Spójrz niżej na urywek z Księgi Izajasza 61,10, napisany w języku hebrajskim. To właśnie ten język był pierwszym językiem Biblii. A tekst na stronie obok jest tym samym zdaniem, lecz przetłumaczonym na język grecki. Gdy okazało się, że wielu Żydów mieszkających poza ojczyzną nie zna już języka hebrajskiego, wówczas w III wieku przed Chrystusem przetłumaczono Stary Testament na grekę. Przekład ten, zwany Septuagintą, powiększył znacznie grono ludzi czytających Biblię. Umożliwił również poznawanie Boga poganom.

Pod koniec III wieku naszej ery cała Biblia została przełożona na język łaciński (jest to tzw. Wulgata). Odtąd wielu chrześcijan mogło mieć swobodniejszy dostęp do tekstów biblijnych. Stopniowo Biblia była tłumaczona na wiele języków, w tym także na polski. Słyszałeś już o Biblii królowej Zofii, o przekładzie ks. Jakuba Wujka, a na pewno posiadasz w domu Biblię Tysiąclecia.

Nie każdy może tłumaczyć Biblię. Kościół troszczy się o to, by każdy jej przekład był wiemy prawdziwie objawionej, bo każde niewłaściwe tłumaczenie Biblii byłoby sfałszowaniem słów samego Boga.

Tekst Iz 61,10 - w języku greckim, hebrajskim, łacińskim i polskim:

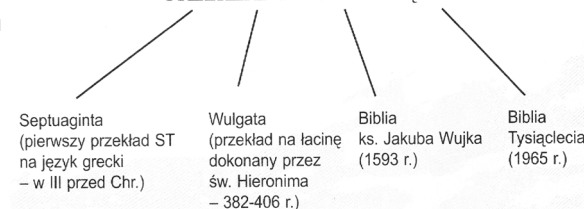
Gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona ee quasi sponsam omacam monilibus suis

Ogromnie weselę się dzięki Panu, dusza moja raduje się dzięki mojemu Bogu, ponieważ przyodział mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości jak oblubienica, gdy zakłada turban z diademem, jak oblubienicę, gdy stroi się w swe klejnoty.

10 Καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὥς νυμφίῳ περιέθηκεν μοι μίτραν καὶ ὥς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ

10 שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה
תִּגַּל נִפְשִׁי בַּאֱלֹהֵי
כִּי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי־יֵשׁוּעַ
מֵעִיל צִדְקָה יַעֲטֵנִי
כְּתָתָן יָכֵהֵן פָּאָר
וּכְפָלָה תַּעֲדָה כְּלִיָּה:

NAJBARDZIEJ ZNANE PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

OCENY:

- z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
- gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(26-30 IV 2021) PT
kat.DODATKOWE
DATA.realizacji-30.04.2021

57. JAK CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE? INTERPRETACJA WYBRANYCH FRAGMENTÓW BIBLI

Słowo Boże zostało wyrażone w Piśmie św. językiem konkretnych ludzi, stąd też, żeby je dobrze zrozumieć, należy stosować pewne reguły, zasady. Jedną z nich jest zasada korzystania z tekstu oryginalnego.

Tekst biblijny należy też wyjaśniać w świetle kontekstu gramatycznego, logicznego, psychologicznego, bliższego i dalszego, bowiem czytanie Biblii w sposób dosłowny może spowodować, że stracimy z oczu jej duchowy sens, a jej fragmenty staną się niezrozumiałe.

Autorzy stosowali też znane wówczas rodzaje literackie (epika, liryka, dramat) i gatunki, takie jak hymn, przypowieść, bajka, list, kazanie, metafora. Należy je zatem uwzględniać przy interpretacji Bożego słowa, aby stało się ono czytelne i zrozumiałe.

Hymn - jest pieśnią pochwalną na cześć Boga. Sławi Jego słowa, czyni i przymioty.

Przypowieść - to rozbudowane porównanie (gr. „parabole”), oparte na podobieństwie, jakie zachodzi między dwiema płaszczyznami różnego porządku, przy czym pierwsza jest obrazem wziętym z życia codziennego, zaś druga nie jest dostępna zmysłom, gdyż leży w sferze pojęciowej. Celem przypowieści było stosowne pouczenie i stopniowe wyjaśnianie jakiejś prawdy religijnej. Do gatunku przypowieści szczególnie często odwoływał się Pan Jezus.

Metafora - jest przenośnią, to znaczy przesunięciem znaczenia wyrazów z właściwego im przedmiotu na jakąś osobę, rzecz lub czynność, do których znaczenie to odnosił się w nietypowy sposób. Dla przykładu przenośnią jest zwrot „wy jesteście solą ziemi” (Mt 5, 13).

Bajka - to rodzaj literacki, w którym czynności lub słowa zwierząt i roślin symbolizują działanie człowieka.

List - to pisemna wypowiedź skierowana do osoby (korespondencja prywatna lub służbowa). Tej formy użyto do przepowiadania chrześcijańskiego, kierując listy do różnych wspólnot w Kościele czasów apostoelskich.

Kazanie - to zbiór mów zawierający moralne pouczenia.

„Nie wierzyłbym Ewangelii, gdyby nie skłaniał mnie do tego autorytet Kościoła katolickiego”. (św. Augustyn)

zadanie

Przeczytaj dowolnie wybrany tekst z Pisma świętego, ustalając jego rodzaj i gatunek literacki. Następnie napisz, co powinienś zmienić w swoim życiu pod wpływem tych słów.

58. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesady”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)

(Księga Rodzaju 1,26-28.31)

(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(04-07 V 2021) PT
kat.DODATKOWE
DATA.realizacji-07.05.2021

59. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wiatki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najślawniejszy jest „Psałterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psałterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcza piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

60. BOŻE OBJAWIENIE WOBEC LUDZKICH PROBLEMÓW 13

„Pewnego wiosennego dnia dziadek i ja wybraliśmy się na przechadzkę za miasto, w kierunku Góry św. Marcina. Minęliśmy Plac Sanguszków, położony w głębi pięknego, starego parku wśród czerwonych buków i platanów i wyszliśmy na drogę wysadzoną dzikimi jabłoniami.

Dziadek przystanął. Jest tak pięknie, że warto pomówić o Biblii - powiedział. I zaczął mówić o sztuce jej czytania.

Symeon ben lochaj zwykł mawiać, że każde słowo Pisma kryje tajemnicę - mówił dziadek - a ponieważ do tajemnicy wiedzie zazwyczaj wiele dróg, staraj się Biblię czytać na różne sposoby. Niekiedy czytaj «z mędrca szkiełkiem i okiem», badaj uważnie każde słowo tekstu, innym zaś razem popuść wodze wyobraźni i rozważaj z bystrością nieco mniej badawczą i wyostrożoną, ale za to z sercem bardziej otwartym, wypadki dziejące się na kartach Księgi. Za każdym razem odnajdziesz w tych fragmentach inne wartości. Jeżeli przeczytasz ten i ów rozdział dwadzieścia razy, powinieneś przynajmniej dziesięć razy czytać go inaczej i za każdym razem odkrywać w nim inne obszary. Nigdy jednak nie bądź pewny, że dotarłeś do właściwego jego sensu, do sedna sprawy. Nie popadaj w popłoch, jeżeli za każdym czytaniem inne wartości wydobędziesz z tego samego tekstu, nawet takie, które sobie nawzajem przeczą. Biblia jest żywiołem bez dna i granic. Nikt z badaczy, egzegetów, teologów, uczonych i pisarzy nie dotarł do jej najgłębszych źródeł. Dlatego nie zrażaj się, jeżeli w Biblii czegoś nie zrozumiesz. Mądrzejsi od ciebie również nie rozumieli wszystkiego. Ale bądź zawsze przygotowany na nieprzewidziane odkrycia i znaleziska, które podczas poprzednich lektur wymknęły się twojej uwadze. Ten sam rozdział czytać będziesz wielokrotnie i nie wpadniesz na ślad tego, czego szukasz, aż nagle, za którymś razem, nie tylko otrzymasz jasną odpowiedź na trapiące cię pytania, ale trafisz na dotychczas nie zauważone przez ciebie pokłady obrazów i myśli, i wtedy ujrzysz to, co było całkowicie zasłonięte przed tobą podczas wszystkich poprzednich lektur. Biblia jest podobna do Boga. Nie pozwala, by ją poznawano i zgłębiano do samego dna.

I to jest wszystko, co zachowałem w pamięci z monologu dziadka o sztuce czytania Biblii. Wskazówki te stały się dla mnie drogowskazem podczas każdorazowej lektury Księgi, ochroniły mnie przed niejednym błędzeniem i zaoszczędziły mi wielu rozczarowań. Dlatego zawsze z uczuciem rozrzedzenia wracam do wspomnień o tej podmiejskiej przechadzce, do czerwonych buków i platanów, i drogi wysadzonej dzikimi jabłoniami, i do starca, którego wysoka postać rzuca dobry cień na moje dzieciństwo i pierwszą młodość. Pamięć jest jak westchnienie”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 36-37)

Czytając Pismo święte wchodzimy w świat ludzkiego życia, ludzkich problemów, z którymi stawa-no codziennie przed Bogiem, by się Go radzić w ich rozwiązywaniu. Pismo święte jest historią ludzi zwyczajnych, żyjących na ziemi, którzy podlegali naturalnym prawom życia i śmierci, rodzenia się i umierania, pracy, miłości, grzechu. W życiu codziennym liczyli się z Bogiem, albo też, odrzucając Go, ponosili konsekwencje własnej niewiary. Po ścieżkach życia Bóg ich prowadził, a oni dążyli do Niego i w Nim pokładali nadzieję.

ZADANIE. -Jak czytać Biblię, by przyniosła nam odpowiedzi na dręczące nas pytania? - Na jakie problemy życia szukałeś odpowiedzi w Piśmie św.?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VII RELIGIA**
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus
(10-14 V 2021) PT
kat.DODATKOWE
DATA.realizacji-14.05.2021

61. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ MODLITWY

Człowiek poprzez dar mowy komunikuje się ze światem. Rozmawiając wchodzi w kontakt z drugim człowiekiem, daje się poznać i tworzy z nim relacje. Tak też jest z Bogiem. W rozmowie z Nim człowiek wyraża siebie, poznaje Boga i wchodzi z Nim w bliźszość. Taką rozmowę nazywamy modlitwą. By jednak mogła ona budować zdrowe relacje z Bogiem, potrzebuje zdrowych form, wychowujących ludzkie serce do przyjaźni ze Stwórcą i głębokiej z Nim zażyłości.

Uczniowie, patrząc na modlącego się długie godziny Chrystusa, prosili Go, aby nauczył ich modlitwy. Jezus wtedy powiedział:

„Wy zaś tak się módlcie: Ojcie nasz, który jesteś w niebie... (Ewangelia według św. Mateusza 6, 9-15)

„Modlimy się na różne sposoby. Ale czy modliliśmy się kiedykolwiek za pomocą lektury Pisma świętego?

Spróbujmy je «na ślepo» otworzyć. Może natrafimy na opowiadanie o nocy w Gethsemani, może na lamentację Jeremiasza, może na przypowieść o synu marnotrawnym, o miłosiernym Samarytaninie, na opis Ostatniej Wieczerzy lub na Hymn o Miłości św. Pawła, może na fragment Izajasza lub wizję Apokalipsy. Nie zwracajmy uwagi na komentarze, nawet najmądrzejsze. To, co przeczytamy, starajmy się za-stosować do naszego życia, do naszego czasu, do bliskich nam ludzi, do naszych doświadczeń i prze-żyć. Nasze usiłowania nie pójdą na marne. Po chwili pocujemy, jak przeczytany tekst wraz ze swoimi obrazami, wartką akcją i dramatycznym konfliktem przeobraża się w osobliwą modlitwę, aczkolwiek nasz współudział w niej ogranicza się wyłącznie do uważnej lektury, do zatrzymania się od czasu do czasu przy jakimś trudnym szczególe i do powtórzenia, jeszcze uważniejszego odczytania go w milczeniu. Myśl wyrażona w zdaniu ustala właściwą hierarchię wartości i każe nam za-stanowić się nad smutkiem naszego życia i nad nieładem, który w nim panuje. Wtedy spostrzeżemy, że nie wypełniliśmy ani jednego z zaleceń Bożych. Bez tej konfrontacji z Bogiem nie ma prawdziwej modlitwy. Jest to konfrontacja nader bolesna, gdyż uzmysławia nam, jak bardzo jeszcze nie jesteśmy chrześcijanami. «Nie każdy, który mi mówi» Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który wypełnia wolę mojego Ojca, będącego w niebie: (Ewangelia św. Mateusza 7, 21). Słowa Pisma świętego dobitnie uprzątniają nam odległość, która dzieli nasze po-gańskie wnętrza od ducha Chrystusowego Prawa. Modlić się - nie znaczy tylko prosić. Modlić się - znaczy również otrzymywać naukę od Boga». (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 73-74)

ZADANIE. Ułóż modlitwę, która najbardziej określa twoją osobowość. Znajdź w Nowym Testamencie kilka przykładów modlitwy.

62. HISTORIA ZBAWIENIA

Historia zbawienia jest historią ludzkich doświadczeń, które łączą się ściśle ze zbawieniem pochodzącym od Boga. W tę historię wciągnięta jest cała ludzkość, a Pismo św. ukazuje, że jej bieg się jeszcze nie zakończył, lecz zmierza do pełni zbawienia w czasach ostatecznych. Miała ona swój początek, gdy Bóg stwarzał świat, i będzie mieć swój koniec na końcu czasów. Jej trzy etapy to Stary Testament, Nowy Testament oraz czas Kościoła.

PSALM 63(62). Tęsknota za Bogiem i świątynią
1 Psalm Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej.
2 Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.
3 W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrzał Twoją potęgę i chwałę.
4 Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.
5 Tak błogosławię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.
6 Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,
radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,
7 gdy wspominam Cię na moim postaniu
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
8 Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
9 do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.
10 A ci, którzy szukają zguby mojej duszy,
niech zejść w głębiny ziemi.
11 Niech będą wydani pod miecze
i staną się łupem szakali.
12 A król niech się raduje w Bogu,
niech chlubi się każdy, który nań przysięga,
tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie. (Psalm 63)

Historia miłości Boga do człowieka, rozpoczęta stworzeniem i ra-jem, a napiętnowana grzechem pierworodnym, jest w ciągłym rozwoju. Kształtował ją Bóg, wychodząc naprzeciw upadłemu człowiekowi przez swoje zbawcze słowo i zbawcze czyny. Rozpoznając w nich swojego Stwórcę, człowiek odpowiada Mu posłuszeństwem, tęsknotą za utrac-o-nym Bogiem oraz aktami miłości i uwielbienia.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(17-21 V 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-21.05.2021

63. BŁOGOSŁAWIEŃSTWA RECEPTĄ NA SZCZĘŚCIE

Ojciec święty, będąc z jubileuszową pielgrzymką w ziemi świętej w roku 2000, spotkał się na górze zwanej „górami błogosławieństw” z ludźmi młodymi. Powiedział wówczas: „Usiedliśmy na tym wzgórzu tak jak pierwsi uczniowie i słuchamy Jezusa. (...) Ileż pokoleń przed nami głęboko poruszyło kazanie na górze. Ilu młodych ludzi w ciągu wieków zgromadziło się wokół Jezusa, aby słuchać słów o życiu wiecznym, tak jak wyście się zgromadzili. Ile młodych serc natchnęła moc Jego osobowości i zniewalająca prawda Jego orędzia”.

(z homilii na górze błogosławieństw, 24 marca 2000)

Temat szczęścia w wypowiedziach młodzieży: „Szczęście to coś, czego potrzebuje każdy człowiek, choć chyba nikt nie czuje się do końca szczęśliwy. Zawsze jest coś, co przeszkadza nam być szczęśliwym. Szczęście to wyjątkowy stan ducha, który wprawia nas w doskonały humor i pozwala realizować to, czego pragniemy. Jest to coś, z czym czujemy się lekko, wesoło. Niestety, niektórzy, nawet gdy mają wszystko, nie czują się szczęśliwi”. (Agata)

„Szczęście jest czymś, co zależy wyłącznie od nas, od naszych oczekiwań wobec świata i innych ludzi. Jeżeli oczekujemy coraz więcej i więcej, nigdy nie będziemy szczęśliwi”. (Dawid)

„Źródłem szczęścia jednego człowieka jest szczęście innych, tych, których kochamy. Człowiek szczęśliwy w swoim życiu postępuje dobrze, ponieważ naprawdę szczęśliwi ludzie są uczciwi. Źródłem szczęścia jest uczciwość i czystość”. (Marcin)

„Szczęście to miłość pod każdą postacią”. (Ola)

ZADANIE. Co, według ciebie, znaczy być szczęśliwym?

- 5(Jezus) 1. widząc tłumy, wszedł na górę. A kiedy usiadł, podeszli do Niego uczniowie.
2. On zaś rozpoczął swoją naukę takimi słowami:
3. - Szczęśliwi ubodzy w duchu, albowiem ich jest królestwo niebieskie.
4. Szczęśliwi, którzy się smucą, albowiem będą pocieszeni.
5. Szczęśliwi łagodni, albowiem odziedziczą ziemię.
6. Szczęśliwi, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem będą nasyceni.
7. Szczęśliwi miłosierni, albowiem dostąpią miłosierdzia.
8. Szczęśliwi czystego serca, albowiem będą oglądali Boga.
9. Szczęśliwi, którzy doprowadzają do pokoju, albowiem nazwani będą synami Bożymi.
10. Szczęśliwi, którzy cierpią prześladowanie za sprawiedliwość, albowiem ich jest królestwo niebieskie.
11. Szczęśliwi jesteście, jeśli z mojego powodu lżą was i prześladują, i kłamliwie przypisują wam wszelkie zło.
12. Cieszcie się i radujcie, bo czeka was sowita zapłata w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy żyli przed wami. (MT 5,1-12)

64. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SŁUCHAJĄ SŁOWA BOŻE-GO”

15

„Kiedy kontemplujemy Boga, w naszym sercu rozbrzmiewa orędzie: «Na początku było Słowo» (J 1, 1). Dlatego gdy myślimy o człowieku, słusznie mówimy: «Na początku jest słuchanie Słowa». W ten sposób Stwórca i stworzenie stają naprzeciw siebie: Bóg przemawia - to jest ta niezwykła prawda naszej wiary! (Pwt 4,33). Człowiek jest powołany przede wszystkim do słuchania Boga oraz by w mocy Jego słowa słuchać także tego, co mówią inni, co mówi świat. Bóg przemawia, udziela się w swoim słowie, dla tego każdego dnia mówi: «Słuchaj, Izraelu! Szema Israel!» (Pwt 5, 1). «Słuchajcie dzisiaj mojego głosu» (Ps 95,7). Błogosławiony, kto słucha prawdy, bo kto słucha - przyjmuje, a kto przyjmuje - kocha. Błogosławiony, kto słucha słowa Bożego i zachowuje je, bo jego życie jest piękne, dobre i szczęśliwe, bo jest takie, jakiego Bóg pragnie dla człowieka.

«Błogosławieni jesteście - mówi Jezus - wy wszyscy ubodzy w duchu, cisi i miłosierni, którzy się smucicie, którzy pragniecie sprawiedliwości, którzy jesteście czystego serca, wprowadzacie pokój i cierpicie prześladowania! Błogosławieni jesteście»; te słowa Jezusa mogą się wydawać dziwne. Dziwne, bo Jezus wychwala tych, których świat zwykle uważa za słabych. Jezus mówi: «Błogosławieni jesteście wy, którzy zdajecie się przegrywać, bo w rzeczywistości zwyciężacie: królestwo niebieskie należy do was!» Te słowa, wypowiedziane przez Tego, który jest «cichy i pokornego serca» (por. Mt 11,29), są wyzwaniem, domagają się głębokiej i trwałej metanoi ducha, wielkiej przemiany serca.

Na pewno rozumiecie, dlaczego ta przemiana serca jest konieczna. Jesteście bowiem świadomi, że w waszym wnętrzu i wokół rozbrzmiewa inny głos, zaprzeczający tamtemu. Ten głos mówi: «Błogosławieni są pyszni i gwałtowni, dążący do sukcesu za wszelką cenę, pozbawieni skrupułów, bezlitośni, nieuczciwi, którzy wszczynają wojny, zamiast ustanawiać pokój, i prześladowają tych, którzy stają im na drodze». Ten głos wydaje się mieć rację w świecie, w którym gwałtowni zwyciężają, a nieuczciwi zdają się odnosić sukces. «Tak - mówi głos zła - to oni wygrywają. To oni są szczęśliwi!»

Za którym głosem postanowicie pójść w XXI wieku?

Zaufać Jezusowi znaczy uwierzyć w to, co On mówi, choćby wydawało się to dziwne, i odrzucić namowy zła, choćby wydawały się rozsądne i pociągające. Jezus zresztą nie tylko głosi błogosławieństwa. Jezus żyje nimi i jest Błogosławieństwem”.

ZADANIE. - Jak słuchasz Boga? - Dlaczego warto słuchać Boga?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VII RELIGIA
(24-28 V 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-28.05.2021

65. „SZCZĘŚLIWI UBODZY W DUCHU”

Można powiedzieć, że człowiek „ubogi w duchu” żyje w wymiarze daru. Z jednej strony ma świadomość, że wszystko, co posiada (talenty, zdolności, dobra materialne), zawdzięcza dobroci i hojności Boga.

Z drugiej natomiast jest otwarty na potrzeby innych, umie je dostrzec i chce się z ludźmi dzielić tym, co ma i choćby sam nie posiadał wiele.

Błogosławieństwem tym przejął się na serio św. brat Albert Chmielowski. Dostrzegł ubogich wokół siebie. Ale nie tylko dostrzegł- stał się jednym z nich, aby im pomóc, wydobyć ich z biedy materialnej i duchowej. Zrozumiał, że Bóg go do takiej właśnie służby powołuje.

Znasz zapewne tę jego piękną wypowiedź: „Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który dla wszystkich leży na stole i z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny”.

Dlaczego Jezus ogłasza ubogich błogosławionymi? Dlaczego w królestwie Bożym położenie ubogich jest uprzywilejowane?

Jest na to jedna odpowiedź: ponieważ nasz Pan jest Bogiem tych ostatnich, synów niechcianych, ubogich; ponieważ Jezus, Syn Boga, stał się ubogi w najdosłowniejszym znaczeniu (2 Kor 8,9; Mk 14,7).

Ubodzy duchem - „anawim”, to ludzie przygnieceni przez los, uciskani przez innych. Mimo to pozostają pokorni, cierpliwi i cisi w oczekiwaniu na Boga, ufając bez reszty Jego woli i Jego działaniu.

ZADANIE - zinterpretuj słowa:

„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Tak, ubodzy są sakramentem Chrystusa, są ukrytym Chrystusem. Ale są również znakiem niesprawiedliwości panującej na świecie!

Jak konkretnie pragniesz zaangażować się w materialną lub duchową pomoc ubogim?

66. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SIĘ SMUCĄ,,

16

„Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni” (Mt 5,4).

Psalmista zauważył: „Kto we łzach sieje, żąć będzie w radości” (Ps 126,5). Wiele jest na świecie smutnych: cierpią i płaczą z powodu śmierci, choroby, ale także z powodu egoizmu i nikczemności innych.

Większy jest ocean łez niż ocean wody. Ileż jest cierpienia na świecie! Z tego powodu niektórzy nie mają odwagi wierzyć, że Bóg naprawdę istnieje.

A przecież cierpienie jest rzeczą ludzką, bo stanowi część ludzkiego życia: ono jest drogą, na której można spotkać miłość, kochając i przyjmując miłość innych.

Przez swoją mękę i zmartwychwstanie Jezus objawił, że miłość zwycięża (J 13,1), a nazywając błogosławionymi strapionych, zapewnił ich, że w Królestwie panować będzie doskonała radość i pełnia życia, że Bóg sam otrze łzy z ich oczu i że już dzisiaj cierpienie i ból zostają przezwyciężone, kiedy miłość Ojca rozlewa się jako miłość między braćmi (Ap 21,4). Jesteśmy błogosławieni, jeśli umiemy płakać z płaczącymi (Rz 12,15), ponieważ zaznamy jedno-ści i wspólnoty.

„«Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni»». Bóg nie tylko jest transcendentny i nie tylko - jak mówią nasi bracia mużulmanie - «jest nam bliższy niż arteria szyjna)), ale jest też bliżej nas niż wszelka rozpacz, śmierć, piekło, bo jest Bogiem cierpiącym, który dosięga nas na samym dnie otchłani, aby «otrzeć z naszych oczu wszelką łzę» i pocieszyć nas nieskończoną łagodnością Ducha”.

(Ignacy IV, patriarcha Antiochii)

zadanie

- Jaka jest twoja postawa względem Boga w sytuacjach dla ciebie trudnych, w smutku; niepowodzeniu, cierpieniu?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko